

LESSON 25-2**THE TWO CHIEF DISCIPLES**

“Tam only a newcomer into the monk’s life of the Buddha,” replied the ascetic modestly. It is only very recently since I began to study Buddha’s teachings, so I do not know very much yet about His Teachings. I cannot explain it to you in every little point. But if you want I can tell you the summary of it in a few words.”

“That is all I want, brother,” said Upatissa quickly. “Tell me the summary. The summary is just what I want, What need to make a lot of words about it?”

“Very well, then,” said the ascetic ““listen!””

The Buddha taught:

“There is a cause for everything,

The Buddha knows it;

He also knows that if there is no cause there is no result, This is what he teaches.”

သင်ခန်းစာ (၂၅) - (၂)

အဂ္ဂသာဝကကြီး နှစ်ပါး

“ငါသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာဘောင်တွင် ရဟန်းဖြစ်သည်မှာ သိပ္ပံမကြာသေး၊ ဘုရားဟောကြားသော တရားတော်များကို နာကြား သင်ယူခါင့်ရသည်မှာလည်း မကြာလှသေးပေ။ သင်ကြားမှုများ မပြည့်စုံသေး၍ သင်အားပြန်လည်သင်ကြား ရှင်းပြနိုင်ခြင်းက မဖြစ်နိုင်သေးပေ။ ဒါပေမယ့် သင်သိလိုပါက ငါအကျဉ်းချုံးတော့ စကားလုံးအနည်းငယ်နဲ့ ကြိုးစားပြီး ပြောပြနိုင်ပါတယ်။

“အနည်းငယ်ဆိုလည်း ပြည့်စုံပါတယ် အရှင်” ပြောမှာသာ ပြောပြပါ။ နားလည်ဖို့ ကြိုးစားရန် ကျွန်ုပ်ကြိုးစားရန် ကျွန်ုပ်စွမ်းနိုင်ပါတယ်။ အတိုချုပ်ဘဲ ပြောပြပါလော့။

“ကောင်းပြီ၊ နားထောင်ပါလော့”

ဘုရားမြတ်စွာသည် ဤသို့ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

“အရာအားလုံးသည် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။

ဘုရားမြတ်စွာသည် ဤသို့သိ၏။

ဘုရားမြတ်စွာသည် အကြောင်းမရှိက၊ အကျိုးလည်းမရှိနိုင်ပေ” ဟုသိ၏။ ထိုတရားသည် ဘုရားမြတ်စွာဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားပါပေတည်း။

Assaji was the name of this ascetic whom Upatissa met and spoke to. Assaji was one of the first five monks who listened to the Buddha’s first sermon (Lecture).

Venerable Assaji spoke only two lines, but Upatissa was so clever that he understood the other two lines and the meaning of the whole stanza. He realised the Truth that everything that ever has come into existence, or ever will come into existence, must pass away. And he said to the ascetic: “If this is the doctrine you have learned from your teacher, then indeed you have found the state that is free from sorrow, free from death which has not been made known to men for ages and ages.” Then he thanked him, paid him due respect and took leave of him. Off he went to find his friend Kolita and to bring him the great news that at last he had found what they wanted.

အသမိသည် ဥပါတိဿ တွေ့ပြီး တရားကြားနာခဲ့ရသော ရဟန်းပေးတည်း။ အရှင်အသမိသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဦး ဓမ္မစကြာကို နာယူခဲ့ရသော ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးပါး တို့မှ တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အရှင်အသမိသည် ထိုတရားနှစ်ကြောင်းတည်း ဟောတော်မူသော်လည်း ဥပါတိဿသည်

လွန်စွာဉာဏ်ကြီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် ထိုတရားတို့နှစ်ကြောင်းရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကာ ဒီထက်နက်နဲသော စစ်မှန်သော တရားတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ နားလည် သဘောပေါက်သဖြင့် တရားရရှိခဲ့ပါတယ်။ ရှိရှိသမျှသော သင်္ခါရတရားများနှင့်ဖြစ်လာမည့် သင်္ခါရ တရားတို့သို့ ဖြစ်ပြီးသောအခါ ပျက်ခြင်း ဟူသော သဘောတရား၌ အဆုံးသတ်လေသည် ဟု နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအခါ အရှင်အဿဇိအား “ဤအနိစ္စတရားသည် ဘုရား ဟောသော အရှင်သင်ကြားခဲ့ သောတရားမှန်ပါက သင်သည် သင့်ဆရာဆီက လူအများ အချိန်ကြာ မြင့်စွာ မကြားဖူးခဲ့ သော ဆင်းရဲခြင်းကင်းရာ သေခြင်းတရားကင်းရာ၊ ငြိမ်းချမ်းမှုရှိသောတရားကို သင်သိရှိ ရရှိခဲ့ပြီးပြီ။ ထို့နောက်ဥပါတိဿသည် အရှင်အဿဇိအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုထွက်ခွါလာခဲ့ပါတယ်။ သူ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကောလိတရိုရာဆီသို့သွားပြီး။ သူတို့နှစ်ဦး ရှာဖွေနေသော သိချင်နေသော တရားစစ် တရားမှန်များကို တွေ့သိပြီဟူသော သတင်းကို ပြောပြရန် ထွက်ခွါခဲ့ပါတယ်။

After a while he met his friend and before he spoke a word Kolita said:

“Why, brother, how clear and shining your face is! Can it be, brother, that at last you have found ‘The Truth of life’ we both have been seeking so long?”

“It is so, brother; it is so,” was Upatissa’s glad reply. “I have found the Truth of life.”

“But how, brother, how?” Kolita asked eagerly.

When Upatissa explained to him how he got it, Kolita too realised the Truth of life and both of them went to see the Buddha. As they had already known His teaching it was very easy for the Buddha to make them monks. In a short time the Buddha made them His chief disciples. Sariputta’s wisdom and Moggallana’s miraculous power are well known in Buddhist history.

ကောလိတနှင့်ဥပါတိဿတို့သည် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပြီး တခဏတာအတွင်းမှာပင် ကောလိတ က အရင်ဆုံး ဘာမှမပြောခင် ဤသို့ဆို၏။

“သူငယ်ချင်း- သူငယ်ချင်း၏မျက်နှာသည် အရင်ကနှင့်မတူ အလွန်ကြည်လင် တောက်ပနေသည်။ သူငယ်ချင်း - ငါတို့အလိုရှိသော အချိန်ကြာမြင့်စွာ ရှာဖွေနေသော ဘဝ၏တရားမှန်များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီလော သူငယ်ချင်း ဟုမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်။ သူငယ်ချင်း။ သိပ္ပံဟုတ်တယ်။” ဥပါတိဿက ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်ဖြေ ကြားခဲ့ပါတယ်။ “ငါ သဘာဝရဲ့တရားမှန်တွေကို သိရှိခဲ့ရလေပြီ”။

“ဘယ်လိုသိရှိခဲ့ရသလဲ? ကောလိတက အားပါးတရမေးခဲ့ပါတယ်။

ဥပါတိဿသည် သိရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ကောလိတအား ရှင်းပြလေရာ ဉာဏ်ကြီးသူ ဖြစ်သဖြင့် သူ့လဲ ချက်ချင်းပင် တရားရရှိသွားခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဆီ အတူတကွ ထွက်ခွါလာခဲ့ ကြပါတယ်။ သောတာပန်များဖြစ်ကြပြီးသော ဥပါတိဿနှင့်ကောလိတတို့ သည် မြတ်စွာဘုရား ထံပါးတွင် တရားတော်များကို လွယ်ကူစွာနာယူခဲ့ကြပြီး ရဟန်းများ အဖြစ်ခံယူကာ သာသနာ့ဘောင် သို့ဝင်ရောက်ခဲ့ကြရာ အချိန်တိုအတွင်းမှာပင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ ကြပါတယ်။ အရှင်သာရိပုတ္တသည် မြတ်စွာဘုရား၏လက်ယာရံ၊ ဉာဏ်ပညာအကြီးဆုံး ဧတဒဂ်ရ အဂ္ဂသာဝကကြီးဖြစ်ပြီး၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာနသည် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲရံ တန်ခိုးအရာတွင် ဧတဒဂ်ရ အဂ္ဂသာဝကအဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်လာခဲ့ကြပါတယ်။